

levant i forbindelse med legitimation af den, der får udbetalt forsikringssummen.

Bestemmelsen i *stk. 4* gennemfører direktivets artikel 9 (5), 2. led. Bestemmelsen betyder, at *stk. 2*, 1. pkt., ikke gælder for advokater, når de fastslår en klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgiver om indledning eller undgåelse af et sagsanlæg. Derudover er revisorer, ejendomsformidlere samt virksomheder og personer, der i øvrigt erhvervs-mæssigt leverer samme ydelser som de i nr. 13-15 nævnte persongrupper, herunder skatterådgivere samt eksterne bogholdere, undtaget, når de bistår en advokat i forbindelse med ovenstående.

Begrundelsen for at advokater ikke skal afslutte et klientforhold i de tilfælde, hvor det ikke er muligt at foretage legitimation m.v. efter kravene i § 12, *stk. 1-4*, er, at hensynet til muligheden for advokatbistand og dermed retssikkerhed for den enkelte vejer tungere end hensynet til risikoen ved ikke at have et tilstrækkeligt kundekendskab. Som følge heraf skal undtagelsen i *stk. 4* derfor fortolkes restriktivt, idet det ikke er formålet med undtagelsen fuldstændigt at fritage advokater fra legitimationspligten i § 12. At advokaten fastslår en klients retsstilling skal således ikke forstås som rådgivning i enhver henseende. Advokaten er kun i dette tilfælde fritaget, såfremt opgaven går ud på fortolkning af gældende ret eller at indordne et tilfælde under en regel i lovgivningen m.v. (retlig subsumption). Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagens § 8.

Til § 14

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lovs § 4, *stk. 4*, og betænkningens § 13, *stk. 2*. Bestemmelsen gennemfører endvidere direktivets artikel 7 (b) samt dele af FATFs anbefaling nr. 5.

For enkeltransaktioner, der foretages for personer og virksomheder, der ikke er faste kunder og således ikke omfattet af forslagens § 12, gælder legitimationskravet alene, når transaktionen er på 15.000 euro eller derover. Dette gælder uanset, om transaktionen er opdelt i flere mindre transaktioner, der tilsammen udgør 15.000 euro eller derover, for at undgå, at den pågældende afsender undgår legitimationsproceduren ved at dele sin transaktion op.

Bestemmelsen omfatter typisk lejlighedskunder. Det vil sige kunder, hvor der ikke kan siges at være tale om en fast forretningsforbindelse eller et fast kunde-forhold. For så vidt angår advokaters forhold til deres klienter, er der som udgangspunkt altid tale om en fast forretningsforbindelse, da advokater, ifølge de

advokatetiske regler, ikke kan modtage midler, som ikke kan henføres til en igangværende sag. Foretager advokaten en enkelt transaktion for sin klient, vil forholdet derfor allerede af den grund være omfattet af forslagens § 12 om faste kunde-forhold.

Hvis der foretages flere transaktioner for samme kunde, og den samlede transaktions størrelse ikke kendes på tidspunktet for den første transaktionens begyndelse, skal der ifølge *stk. 2* foretages legitimation efter § 12, *stk. 1-4*, og § 13, så snart der er formodning om, at transaktionen samlet overstiger 15.000 euro.

Til § 15

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lovs § 6 og betænkningens § 13, *stk. 3*. Bestemmelsen er i overensstemmelse med direktivets artikel 8 (1) (b), jf. definitionen af »beneficial owner« i artikel 3 (6). Hvis en fysisk person foretager en handling eller en transaktion for en anden fysisk person, er den person, på hvis vegne handlingen eller transaktionen foretages, »beneficial owner« i henhold til direktivet, jf. også § 3, *stk. 1*, nr. 4.

Har en virksomhed eller person omfattet af denne lov viden eller formodning om, at transaktionen f.eks. udføres i henhold til fuldmagt, skal den reelle kundes identitet m.v. kræves oplyst. Dette kan bl.a. ske ved at kræve yderligere oplysninger af fuldmægtigen, der kan be- eller afkræfte, hvorvidt virksomheden eller personen står overfor den reelle kunde.

Til § 16

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 4, *stk. 2* og 3, samt betænkningens § 13, *stk. 7* og 8. Bestemmelsen indarbejder endvidere FATFs særlige anbefaling nr. VII om elektroniske betalinger.

Bestemmelsen indarbejder ikke den af FATF udarbejdede fortolkende note til den særlige anbefaling nr. VII. Denne fortolkende note har et mere nuanceret indhold end selve anbefalingen. En ensartet fortolkning af FATFs anbefaling landene imellem er nødvendig af hensyn til at sikre smidigheden i betalingssystemerne. På denne baggrund er FATFs anbefaling samt den fortolkende note hertil under udarbejdelse til en forordning, der skal sikre en ensartet implementering i EUs medlemsstater. En ændring af bestemmelsen i dansk lovgivning afventer derfor forordningen, hvorfor den gældende lovgivning videreføres.

Pligten i § 16 påhviler alle virksomheder og personer, der foretager eller tilbyder betalingsformidling som tjenesteydelse. Pligten er således ikke beregnet på bestemte typer af virksomheder, f.eks. pengeoverførselsvirksomheder eller pengeinstitutter. Ved elek-